

findes nødvendigt at gaa nærmere ind paa), ansaa 4. Udvalg det ikke for tilraadeligt at lade det komme til Afstemning om noget af dem og først og fremmest ikke om det, der gik ud paa Ophævelsen af Undergeneralsekretærstillingerne, og det var sikkert meget heldigt, thi en saadan Afstemning havde fremkaldt en beklagelig Spaltning indenfor det store Flertal, som efterhaanden havde samlet sig om andre Spørgsmaal vedrørende Reformen. England og Frankrig havde sikkert stemt imod det, og af de mindre Lande havde et betydeligt Antal fulgt Frankrig. Derimod er det mere tvivlsomt, om alle Dominions havde fulgt England. — I hvert Fald var der kommet en Splittelse indenfor det ovenomtalte Flertal, og man vilde have været en Løsning fjernere end før en Afstemning. Uklarheden i Situationen viste sig yderligere derved, at der selv indenfor de Stater, som var stemt for Undergeneralsekretærstillingernes Ophævelse, lagde sig et Modsætningsforhold for Dagen, der er betegnende for, hvor uendelig vanskeligt Problemet er, naar de nationale Hensyn kommer til Drøftelse selv mellem de Stater, der mener at repræsentere den ideelle Folkeforbundstanke, thi medens Delegerede fra enkelte af disse Stater gjorde sig til Talsmænd for, at et Land i intet Tilfælde maatte besætte mere end en Direktørstilling, gik en Delegeret fra den samme Statsgruppe stærkt i Skranken for den Tanke, at ikke nationale Hensyn, men udelukkende Kvalifikationen burde være afgørende ved Direktørstillingernes Besættelse.

Under den saaledes foreliggende Situation var der naturlig ingen Vej frem til en Afgørelse i den korte Tid, der stod til Raadighed, og det besluttedes da at nedsætte et nyt 13-Mands Udvalg*) med den

særlige Opgave »at undersøge Spørgsmaalene om Opretholdelsen, Ophævelsen, Forøgelsen eller Formindskelsen af Undergeneralsekretærstillingerne saavel som om Følgerne af de eventuelt herom naaede Beslutninger.«

Dette Udvalg har ligeledes faaet henvist Behandlingen af andre Spørgsmaal, som er blevet udsat i Forbindelse med ovennævnte.

Beretning om Resultatet af denne Undersøgelse vil være at afgive senest den 1. Maj 1931, saaledes at den kan være Regeringerne saa rettidig i Hænde, at en vel forberedt Drøftelse deraf kan finde Sted under XII Forsamling.

Ihvorvel Spørgsmaalet om den øverste Ledelses Sammensætning og Funktion saaledes ikke naaede til Afgørelse under XI Forsamling, er der ingen Tvivl om, at Debatten i 4. Udvalg har været til stor Nytte og vil virke til god Vejledning for det ny Udvalgs Arbejde.

For at naa til en mere tilfredsstillende Ordning af den øverste Ledelse end den nuværende udkræves uden Tvivl en meget lang Udvikling, og denne vil formentlig langt snarere fremmes ved Indflydelse fra de skiftende Forsamlinger end ved den ene eller den anden af de ovenfor nævnte konstitutionelle Løsninger.

Det er vist derfor rigtigst ikke at stille for store Forventninger til en kommende Nyordning, hvad enten den nu kommer til at gaa i mere eller mindre radikal Retning, men snarere at sætte sin Lid til, at den Styrkelse af Folkeforbundsaaenden, som er nødvendig for Forbundets Trivsel, vil komme som et Resultat af Udviklingen i Folkenes Bevidsthed om dets Nytte og Uundværlighed.

Den af 13-Mands Udvalget foreslaaede Inddeling af Sekretariatet i 14 Afdelinger blev vedtaget under Betingelse af, at Generalsekretæren bemyndiges til at sætte Sektionschefer i Spidsen for enkelte af disse. Den nuværende Ordning omfatter

*) Dette Udvalg bestaar af: Grev Carton de Wiart (Formand); Grev Bernstorff; M. Botella; M. Cahen Salvador; Lord Cecil of Chelwood; Sir Atul Chatterjee; M. Costa du Rels; M. Gallavresi; M. Hambro; Mme Kluyver; Vicomte Mushaköji; M. Osusky og M. Sokal.